

PISMA BRALCEV

Čofotamo po gnojnici

V Zgornji Šiški na cesti Za vasjo že leta in leta smrdijo mlakuže gnojnice, ki teče iz »vzorno« urejenih svinjakov nekega občana. Gnojnica mu teče kar izpod gnilega plotu. Včasih cesto malo posipajo, da mimoidočim gnojnica ne bi ravno segla do kolen, potem pa spet čofotamo in se vozimo po njej. Posebno prijetno je po dežju, ko se mlakuže gnojnice združijo kar v jezero. Dobro, da so otroški vozički sedaj na visokih kolesih. To, da prinašamo gnojnico domov v stanovanja, niti ni tako pomembno. Samo, da bo občan pridelal čim več klobas... Dober tek!

Vogrič Marija
Celovška 127

Kako bomo vozili
na Straški vrh?

Trije so trmasti

Cesta na Straški vrh v Ljubljani je makadamska in zelo slaba. Dolga je približno 1200 m, je v začetku zelo ozka, saj je široka komaj 2,60 m kasneje pa je široka 3 do 4 m. Ob tej ulici je 23 stanovanjskih hiš.

Stanovalci ulice na Straški vrh so pred časom zaprosili Krajevno skupnost Podutik, naj bi jim zgradili novo cesto in omogočili boljši dostop do njihovih hiš.

Z željo krajanov Straškega vrha smo seznanili Standard-Invest v Šiški. 2. februarja 1977 smo bili povabljeni na sestanek k Standard-Investu, na katerem so obravnavali to vprašanje, pri čemer so nas seznanili z vsemi pogoji za izgradnjo nove ceste.

14. februarja 1977 smo sklicali sejo krajevne skupnosti Podutik, na katero smo povabili stanovalce ulice na Straški vrh ter jih seznanili s podrobnostmi o izgradnji njihove ceste.

Da bi zadevo izvedli čimbolje, smo 18. februarja vsem stanovalcem poslali podpisnice, na katerih naj bi potrdili, da soglašajo z izgradnjo nove ceste ter s tem, da bodo žrtvovali tudi del vrtov in prestavili ograje,

če bo in kjer bo to potrebno. Vsi stanovalci so odgovorili pozitivno, razen treh (Janez Okorn, Na Straški vrh 1; Boris-Vida Čotar, Na Straški vrh 2; Lojzka Jerman, Na Straški vrh 24), ki iz nerazumljivih razlogov ne pristanejo na izgradnjo ceste v škodo njihovega zemljišča. Odnos teh treh stanovalcev je nerazumljiv, saj ne kažejo nobenega razumevanja do skupne razrešitve tako pomembnega problema, kot je za stanovalce Straškega vrha omenjena cesta. Tak odnos konec koncev paralizira tudi prizadevanje sveta krajevne skupnosti, ki se trudi, da bi probleme krajanov reševali vzajemno in učinkovito.

Svet krajevne skupnosti
Podutik

Lepa zamisel

Pred praznikom žena so se predstavniki družbenopolitičnih organizacij KS Hinko Smrekar sestali, da bi izpeljali načrtano nalogo.

V svojih odborih in organih upravljanja je nešteto marljivih političnih delavk in poverjenic, ki za te organizacije na terenu že vrsto let — nekatere celo že desetletja — opravljajo delo vestno in dosledno. Spet druge pa s svojim aktivnim vključevanjem v vsa dogajanja pomagajo razreševati težje gospodarske in politične naloge.

Nikoli ni posebne prilike, niti ne dovolj časa, da bi žene in matere izredno pohvalili za njihovo delo, saj je pravzaprav vsaka ura, ki si jo odtrgajo od svojega zahtevnega delovnega dne, izreden trud in precejšnja obremenitev.

Na vse to je treba pomisliti, kadar srečujemo žene v družbenopolitičnih organizacijah.

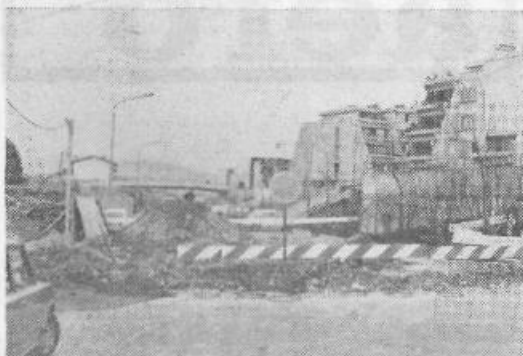
Tudi tovariši iz teh organizacij pri KS Hinko Smrekar pa tudi pri KS Milan Majcen se zavedajo, kako velik je prispevek žena pri uresničevanju programov političnega dela. Pionirje s svojega terena so poprosili, da so tem tovarišicam v njihovem in v svojem imenu odšli čestitke za praznik žena.

Poleg teh naših aktivnih članic pa so pionirji obiskovali s šopki in čestitkami ob prazniku tudi vse matere padlih sinov in hčera in vdove padlih mož v NOV. Skromen šopek in čestitke so zopet oživel grenak spomin, vendar se je v srcih tudi okrepila zavest, da nismo pozabili nanje. In ne bomo pozabili na tiste, ki so v temi izkravali za svetlo jutro.

Pri vsem delu pa sta predstavnikom družbenopolitičnih organizacij pomagali tudi tovarišici Iva Kastelic in Marta Grebenc, ki sta obiske na domu tako uspešno pripravili, vsaka v svojem oddelku in razredu. Lepa hvala tudi njima!

Jožica Zoroja
KS Hinko Smrekar—
Milan Majcen

ZANIMIVO

Cesta, ki vodi do terasastih blokov, je enosmerna pač zaradi nevarnega križišča. Ko so jo zaradi del zaprli, je postala za nekaj dni dvosmerna — brez dodatnih znakov ali zrcala...

Bili smo proti gradnji

Zadnjič sem prebrala besedilo pod fotografijo: prizadeti se jezijo, bentijo in podobno, toda stanovalci avtomobile še vedno rinejo ob izlozbe (Javna tribuna 137/138).

Če bi imeli stanovalci in tudi uslužbenci ter na koncu tudi stranke, ki obiskujejo lokale, ki so tudi v pritličnih prostorih našega stanovanjskega bloka, ustrezen parkirni prostor, se to »rinjenje« avtomobilov najbrž ne bi dogajalo.

Ob tem ne bi niti govorila o številnih kamionih in kombi avtomobilih, ki dovažajo robo, o hrupu ob raztovarjanju, o tem, da avtomobilski motorji razkladalnih kamionov največkrat kar tečejo in onesnažujejo že tako slab zrak. Nemalokrat se tudi zgodi, da tak tovornjak zapre edini vozni pas, tako da stanovalci pač malo z zamudo odpeljemo iz pred bloka.

Opozorila bi tudi na dejstvo, da smo bili stanovalci odločno proti gradnji pritlične stavbe, o katere »izložbah« je govora, kajti nam, stanovalcem, je bilo popolnoma jasno, da bo z gradnjo te stavbe stanovanjski blok ozko omejen še s četrte strani. Tako res preostane našim otrokom le to, da ob pomankanju prostora zvečijo Bazooko in — če bodo upoštevali vzgojni nasvet vašega komentatorja pod fotografijo — tudi odvijajo ventile na gumah parkiranih avtomobilov.

Dejstvo, da na nekaj 10 m² zemljišča stojijo stanovanjski blok, stolpnica in pritlična stavba, ki jo imajo v zakupu mnoga podjetja, da so med temi objekti le pasovi asfalta, mora pač v vsakdanjem življenju povzročiti dovolj problemov, saj se na tem prostoru soočajo zelo različni interesi stanovalcev in otrok ter podjetij.

Jančar Tatjana
Celovška 149

Proslava, ki je bila nekaj več

Pošta? Zame? Bilo je vabilo!

Vse žene krajevne skupnosti Medvode smo dobile izredno lepa, tiskana vabila na proslavo dneva žena s čestitkami družbenopolitičnih organizacij.

Proslava je bila v soboto, 5. 3. 1977 ob 18. uri v dvorani DPD Svoboda Medvode. Kulturni program je izvedel oder mladih DPD Svoboda Medvode s sodelovanjem moškega pevskega zbora LD Medvode.

Na proslavo so prišle žene, mladinke, tudi otroci in nekaj mož — družbenopolitičnih delavcev.

Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička.

Reflektor — slika matere z otrokom na temnem ozadju. (»Motiv matere z otrokom — pogled, poljub, stisk rok — tako naj bo, želja, namenjena vsem, zavedajoč se, da mnogo mater, žena in otrok ni deležno te sreče; zato pol boja smo dobili, borimo se naprej, da kar imamo, ne bi nikdar več zgubili.« — Iz programa.)

Nagovor ženam — tov. Bartelanič.

Glasba ansambla »Omama«.

Recital »Odra mladih«. Pesmi Svetlane Makarovič »nam kažejo življenje takšno, kot je, vsakdanje, včasih kruto in neusmiljeno resnično, včasih kljub temu lepo.« (Iz programa.)

Dekle s flauto. »Vse razpoloženje utrjuje ta glas flauto, ki ponazarja nežnost in ples, ki izraža gibanje — življenje.« (Iz programa.)

Ples. Lep ples dekleta na majhnem odru, kjer so bili tudi izvajalci recitala in je plesalki ostalo zelo malo prostora.